

Arrest

**nr. 40 611 van 23 maart 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 5 februari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 februari 2010 om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. TORFS, die loco advocaat B. WELKENHUYSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, komt België binnen op 14 mei 2006 en dient een asielaanvraag in op 2 juni 2006.

Op 12 juni 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 4 augustus 2006 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. Verzoeker stelt een beroep in bij de Raad van State tegen deze beslissing.

Op 23 november 2007 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 27 november 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 27 mei 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt aan verzoeker ter kennis gebracht op 4 juni 2008. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 15 878 van 15 september 2008 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 4 juni 2008 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 16 juni 2008 dient verzoeker een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 13 juli 2009 neemt de gemachtigde van de burgemeester van Tienen de beslissing tot niet inoverwegingname van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet omdat verzoeker niet verblijft op het opgegeven adres.

Op 30 november 2009 dient verzoeker een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 14 januari 2010 neemt de gemachtigde van de burgemeester van Tienen de beslissing tot niet inoverwegingname van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet omdat verzoeker niet verblijft op het opgegeven adres.

Op 1 februari 2010 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing.

Op 2 februari 2010 informeert de raadsman van verzoeker of er al een beslissing genomen is inzake de aanvraag van 30 november 2009.

Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 1 februari 2010 luidt als volgt:

"(...)

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING

0 - artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden:

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Tijdens zijn arrestatie is betrokkene niet in het bezit van een geldig reisdocument. Hij is in het bezit van een kopie van zijn paspoort n^o F 2416437 geldig van 29/03/2005 tot 28/03/2015.

Betrokkene verblijft op het Schengengebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is. Betrokkene heeft een asielaanvraag op 02/06/2006 ingediend. Deze aanvraag werd verworpen door een beslissing op 24/12/2009.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is. Betrokkene heeft een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend op 27/11/2007, onontvankelijk verklaard op 27/05/2008. Betrokkene heeft een aanvraag tot

verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend op 13/07/2009, niet inoverwegingname op 20/07/2009 (negatief controle op adres).

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden:

* Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

* Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota werpt verwerende partij twee excepties op van onontvankelijkheid, een eerste wegens gebrek aan belang en een tweede omdat de Raad niet bevoegd is voor een maatregel van vrijheidsberoving.

2.2. Ingevolge artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet is een beslissing tot vrijheidsberoving enkel aanvechtbaar bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. In de mate dat de vordering gericht is tegen de beslissing tot vasthouding is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onbevoegd. De tweede exceptie van verwerende partij is gegrond.

2.3. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aan verzoeker werden reeds op 23 november 2007 en 4 juni 2008 bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoeker heeft deze bevelen niet aangevochten zodat ze definitief en uitvoerbaar zijn. Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoeker reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. De uitvoerbaarheid van voormelde bevelen staat los van de thans bestreden beslissing. Verzoeker kan bijgevolg nog steeds worden gerepatriëerd, mocht het thans bestreden bevel worden vernietigd. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

De eerste exceptie van verwerende partij is eveneens gegrond.

2.4. Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar zijn op 30 november 2009 ingediende regularisatieaanvraag, wijst de Raad erop dat uit de stukken van het dossier blijkt dat hierover reeds een beslissing werd genomen, met name de beslissing van 14 januari 2010 van de gemachtigde van de burgemeester van Tienen tot niet inoverwegingname van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet omdat verzoeker niet verblijft op het opgegeven adres.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET